

Selvitysluonnoksesta annetut lausunnot

2/2019 Vapaaehtoisen paluun järjestelmä 001/54/2018

Sisäministeriö, 14.12.2018.

Poliisihallitus, 17.12.2018.

Maahanmuuttovirasto, 18.12.2018.

Vastaanottaja
Sisäministeriö, Hallinto- ja kehittämisosasto

Maahanmuutto-osaston välilausunto VTV:n selvitykseen

Maahanmuutto-osasto esittää sisäministeriön lausuntoa varten Valtiontalouden tarkastusviraston vapaaehtoisen paluun järjestelmää koskevan selvitysluonnoksen osalta seuraavat huomiot selvitysluonnoksen lukujen 1, 2.1. ja 2.2. osalta.

Selvitysluonnoksen luku 1. "Mitä selvitettiin"

Selvitysluonnoksessa todetaan (s. 6), että paluudirektiivissä (2008/115/EY) on asetettu jäsenvaltioille velvoite kehittää menettelytapoja vapaaehtoisen paluun edistämiseksi. Paluudirektiivissä ei ole jäsenmaille tällaista suoranaista velvoitetta. Sen sijaan paluudirektiivissä todetaan, että jäsenmaiden olisi suosittava vapaaehtoista paluuta maasta poistamisen sijasta, ja että vapaaehtoisen paluun edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi annettava tehostettua tukea ja neuvontaa paluuta varten ja käytettävä parhaalla mahdollisella tavalla Euroopan paluurahaston tähän tarkoitukseen tarjoamia rahoitusmahdollisuuksia.

Vapaaehtoisen paluun järjestelmän säädöspohjan osalta (s. 6-7) tekstiä olisi hyvä selventää ja täsmentää. Vapaaehtoiseen paluuseen liittyviä säännöksiä on sekä ulkomaalaislaissa (301/2004) että laissa kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta (746/2011, nk. vastaanottolaki).

- Vapaaehtoisen paluun ajan antamisesta on säädetty ulkomaalaislain 147 a § muutoksella, joka tuli voimaan 2011. Ulkomaalaislain 147 a §:n mukaan käännättämistä tai maasta karkottamista koskevassa päätöksessä määrätään aika, jonka kuluessa kolmannen maan kansalainen voi poistua maasta vapaaehtoisesti.
- Vapaaehtoisen paluun tukemisesta on säädetty vastaanottolain 31 § muutoksella, joka tuli voimaan 1.7.2015. Tällä muutoksella vapaaehtoisen paluun tukeminen vakiinnutettiin osaksi vastaanottokeskusten antamia vastaanottopalveluita. Vapaaehtoisen paluun tukeen sisältyy sekä palaajan matka- ja muuttokustannusten korvaaminen että hänelle annettava avustus uudelleenkotoutumiseen paluumaassa.
- Samanaikaisesti vastaanottolain 31 § muutoksen kanssa tuli voimaan myös vastaanottolain 14 a § muutos, jolla vastaanottopalveluiden antamisen kesto rajattiin selvitysluonnoksessa kuvatulla tavalla.

Lausunto

SM1837889

14.12.2018

00.02.04

SMDno-2018-2201

- Samoin 1.7.2015 voimaan tuli ulkomaalaislain 51 § muutos, jonka myötä tilapäisen oleskeluluvan myöntämisestä maasta poistamisen estymisen vuoksi luovuttiin. Edelleenkin on mahdollista myöntää tilapäinen oleskelulupa maasta poistumisen estymisen vuoksi, jos ulkomaalaista ei voida palauttaa hänen kotimaahansa tai pysyvään asuinmaahansa tilapäisestä terveydellisestä syystä, tai jos hänen paluunsa kotimaahan tai pysyvään asuinmaahan ei ole tosiasiasa mahdollista. Oleskelulupaa ei myönnetä, jos ulkomaalaisen paluu jää sen vuoksi toteutumatta, että hän ei suostu palaamaan kotimaahansa tai pysyvään asuinmaahansa tai vaikeuttaa paluunsa järjestelyä. On huomioitava myös se, että on olemassa muunkinlaisia tilapäisiä oleskelulupia kuin ulkomaalaislain 51 § mukainen maasta poistumisen estymisen vuoksi myönnettävä lupa, joten tekstissä on hyvä käyttää täsmällistä ilmaisua oleskeluluvan nimestä.

Selvitysluonnoksen luku 2.1. "Säädöspohja on luonut perustan järjestelmän vakiinnuttamiselle"

Selvitysluonnoksen sivulla 11 todetaan, että vapaaehtoinen paluu hoidetaan Maahanmuuttoviraston ylläpitämään vastaanoton asiakasrekisteriin, Umarekiin, rakennetun toiminnon välityksellä, ja että järjestelmän toiminnallisuuksia käytetään vapaaehtoisen paluun hakemusten ja päätösten käsittelyyn vastaanottokeskuksissa ja Maahanmuuttoviraston vastaanottoyksikössä. Tähän voisi lisätä, että Umarek kytkeytyy ulkomaalaisasioiden käsittelyjärjestelmä UMAan, ja että vapaaehtoisen paluun tukihakemuksen käsittelyprosessiin kuuluva poliisin lausunto pyydetään ja toimitetaan UMA/Umarekin kautta.

Selvitysluonnoksen luku 2.2. "Toimenpiteet vapaaehtoisen paluun edistämiseksi ovat onnistuneet vaihtelevasti"

Selvitysluonnoksen sivulla 13 todetaan vapaaehtoisen paluun käteistuen määristä ja todetaan että käteistuen lisäksi palaaja (aikuinen tai lapsi) voisi saada hyödyketukea. Vapaaehtoisesti palaava henkilö voi saada vain joko käteistuen tai hyödyketukipaketin, josta Maahanmuuttoviraston ohjeistuksen mukaisesti maksetaan 200 euroa aikuiselle ja 100 euroa lapselle käteisenä, ja loppusumma annetaan hyödykkeinä paluumaassa paluun jälkeen.

Selvitysluonnoksessa todetaan (s. 12), että sisäministeriön hallinnonala ei ole asettanut selkeitä tavoitteita ja mittareita vapaaehtoisen paluun järjestelmän toiminnalle. Luonnoksessa todetaan myös vastaanottolain ja ulkomaalaislain 1.7.2015 voimaan tulleiden muutosten valmisteluun liittyen, että jo vuonna 2014 hallituksen esityksestä saaduissa lausunnoissa esitettiin huoli siitä, että hakija ei välttämättä palaa vapaaehtoisesti vaan jää oleskelemaan maahan laittomasti. Luonnoksessa todetaan, että esimerkiksi hallituksen esityksen antamisen yhteydessä käydyssä eduskuntakeskustelussa työelämä- ja tasa-arvovaliokunta edellytti, että sisäministeriö seuraa tarkasti esityksen vaikutuksia laittomasti maassa oleskelevien määrään ja raportoi havainnoistaan eduskunnalle. Valiokunta edellytti myös, että valtioneuvosto ryhtyy tarvittaviin lainsäädännöllisiin tai muihin toimiin tilanteen korjaamiseksi, mikäli laittomasti maassa oleskelevien määrä esityksen toteutumisen myötä merkittävästi kasvaa. Maahanmuutto-osasto huomauttaa, että työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on ollut esityksen

Lausunto

SM1837889

14.12.2018

00.02.04

SMDno-2018-2201

valmistelussa lausuntovaliokunta, joka on antanut lausuntonsa hallintovaliokunnalle. Lausunto on siis osa eduskunnan valmisteluprosessia, mutta eduskunnan lopullisen kannan asiaan on antanut hallintovaliokunta mietinnössään (HaVM 47/2014 vp). Sen vuoksi selvityksessä tulisi pikemminkin viitata hallintovaliokunnan mietintöön. Hallintovaliokunta on mietinnössään todennut, että hallituksen on välttämätöntä seurata laittomasti maassa olevien määriä ja niiden muutoksia sekä heidän asemaansa ja oikeuksiaan sekä raportoida havainnoistaan ja johtopäätöksistään eduskunnan asianomaisia valiokuntia. On huomattava, että tämä velvollisuus seurata ja raportoida asiasta, on todettu valiokunnan mietinnön perustelutekstissä, joten se on luonteeltaan suositusluonteista. Jos hallintovaliokunta olisi katsonut tarpeelliseksi antaa hallitukselle sitovan velvollisuuden raportoida eduskunnan valiokuntia havainnoistaan, valiokunta olisi voinut antaa mietinnössään tätä koskevan ponnen, jolloin hallitukselle olisi syntynyt velvollisuus raportoida eduskunnalle vuosittain tai siihen saakka, kun eduskunta sen katsoo tarpeelliseksi.

Maahanmuutto-osasto toteaa, että sisäministeriö ja Maahanmuuttovirasto seuraavat tilannetta ja virasto on tuottanut vuoden 2016 alusta alkaen tilastotietoja siitä, kuinka monelta ulkomaalaiselta vastaanottopalvelut ovat päättyneet vastaanottolain 14 a § nojalla, ja toisaalta kuinka moni ulkomaalainen on palannut vapaaehtoisen paluun tuella joko ennen palveluiden päättymistä tai sen jälkeen. Joulukuun 2018 alkuun mennessä vastaanottopalvelut olivat lakanneet yhteensä yli 1400 henkilöltä, mutta heistä lähes 800 oli hakenut uudelleen turvapaikkaa ja siten palannut vastaanottopalveluiden piiriin. Vapaaehtoisen paluun tuella oli näistä 1400 henkilöstä palannut noin 130, ja noin 470 henkilöä oli vastaanottopalveluiden päättymisen jälkeen jäänyt laittomasti maahan. Koska nämä ulkomaalaiset ovat laittomasti maassa, viranomaisilla ei ole tietoa heidän oleskelupaikastaan tai -maastaan. Sisäministeriö on koko ajan seurannut tilanteen kehittymistä, mutta sellaisia havaintoja ei ole ollut, joista olisi ollut aihetta eduskuntaa erikseen informoida. Maahanmuuttoviraston tulossopimusluonnos vuodelle 2019 sisältää tulostavoitteita vapaaehtoiseen paluuseen liittyen. Tulossopimus vahvistetaan joulukuun aikana.

ylijohtaja

Jorma Vuorio

erityisasiantuntija

Mari Helenius

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Sisäministeriö 14.12.2018 klo 15:17. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

17.12.2018

POL-2018-53456

Valtiontalouden tarkastusvirasto
tuloksellisuustarkastus@vtv.fi

VAPAAEHTOISEN PALUUN JÄRJESTELMÄÄ KOSKEVA SELVITYSLUONNOS

Poliisihallitus on saanut Valtiontalouden tarkastusvirastolta lausuntopyynnön otsikossa mainitusta asiasta. Poliisihallituksen edustajaa on kuultu suullisesti selvitystä valmisteltaessa.

Poliisihallituksella ei ole luonnoksesta lausuttavaa.

Poliisiylitarkastaja

Mika Heinilä

Poliisitarkastaja

Mia Poutanen

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Poliisi 17.12.2018 klo 15:38. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

Tiedoksi

pol_vp_poliisihallitus_esikunta
Niina Uskali
Ari Jokinen

Valtiontalouden tarkastusvirasto
tuloksellisuustarkastus@vtv.fi

VTV:n DN:o 001/54/2018

VALTIONTALouden TARKASTUSVIRASTON SELVITYSLUONNOS VAPAAEHTOISEN PALUUN JÄRJESTELMÄSTÄ; MAAHANMUUTTOVIRASTON LAUSUNTO

Maahanmuuttovirasto kiittää mahdollisuudesta kommentoida Valtiontalouden tarkastusviraston laatimaa selvitysluonnosta koskien vapaaehtoisen paluun järjestelmää ja esittää lausuntonaan seuraava.

Selvitysluonnoksessa katsotaan vapaaehtoisen paluun järjestelmän toimimattomuuden johtuvan erityisesti siitä, että potentiaaliset palaajat hakevat muutosta saamiinsa päätöksiin ja tekevät uusintahakemuksia. Maahanmuuttovirasto korostaa, että nämä ovat ulkomaalaislain sallimia keinoja, joita hakijoilla on oikeus käyttää. Mahdollisuus muutoksenhakuun on keskeinen tekijä turvapaikanhakijoiden oikeusturvan toteutumisen varmistamisessa. Erityisesti uusintahakemusmenettelyyn liittyy kuitenkin väärinkäyttömahdollisuuksia. Lisäksi menettelyjen pitkällä kestolla voi olla kielteinen vaikutus paluuhaluuteen selvityksessä todetulla tavalla.

Selvityksessä todettujen syiden lisäksi Maahanmuuttovirasto käsityksen mukaan yksi vapaaehtoisen paluun houkuttelevuuteen merkittävästi vaikuttava tekijä on viranomaisen toimeenpanemien palautusten onnistuminen. Tällä hetkellä viranomaisten toteuttamissa palautuksissa tärkeisiin paluumaihin on ongelmia. Mikäli viranomaisen täytäntöön paneman palautuksen todennäköisyys on todella pieni, koetaan Suomeen jääminen ilman oleskelulupaa mahdolliseksi vaihtoehdoksi.

Hyödyketukea - erityisesti yhdistettynä paluumaisissa toteutettavaan kehitysyhteistyöhön - pidetään selvitysluonnoksessa parhaana tapana tukea vapaaehtoista paluuta. Myös Maahanmuuttovirasto katsoo, että hyödyketuki tarjoaa palaajalle käteistukea paremmat mahdollisuudet uudelleenkotoutumiseen erityisesti siksi että siihen liittyy taloudellisen avustuksen lisäksi myös muuta tukea ja neuvontaa palveluntarjoajan taholta. Maahanmuuttoviraston käsityksen mukaan keskeinen syy hyödyketuen valintaan palaajien näkökulmasta on kuitenkin käteistukea suuremmat tukisummat, ei niinkään hyödyketuen tarjoamat mahdollisuudet. Maahanmuuttovirasto suhtautuu varauksella luonnoksessa esitettyyn ajatukseen vapaaehtoisen paluun tukemisen ja paluumaille tarjottavan muun tuen yhdistämisestä varsinkin silloin kun paluumaa ei suostu ottamaan vastaan kansalaisiaan, jotka palautetaan Suomesta viranomaistoimin.

Vuonna 2017 tehdyn paluutuen korotuksen osalta on todettu etteivät korotukset vaikuttaneet palaajamääriin toivotulla tavalla. Maahanmuuttoviraston tiedon mukaan vapaaehtoisen paluun valinneet asiakkaat ovat korotuksen jälkeenkin kokeneet paluutuen summan liian pieneksi elämän alkuun saamiseksi kotimaassa paluun jälkeen. Sopivan ja riittävän paluutuen määrittäminen on hankalaa.

Selvitysluonnoksessa ei ole todettu paluutuen myöntämisen harkinnanvaraisuutta. Maahanmuuttovirasto korostaa, että kyseessä on vastaanottolain 31 §:n mukaan harkinnanvarainen tuki, joka voidaan myöntää vähävaraisille lainkohdan soveltamisalaan kuuluville henkilöille, jotka haluavat pysyväisluontoisessa tarkoituksessa palata kotimaahansa tai muuhun maahan, johon hänen pääsynsä on taattu.

Maahanmuuttovirasto yhtyy selvityksessä esitettyyn johtopäätökseen, että turvapaikkaprosessin pitkä kesto vähentää osaltaan kiinnostusta vapaaehtoista paluuta kohtaan. Vuonna 2015 Suomeen saapui lähes 10-kertaisesti enemmän turvapaikanhakijoita kuin aiempina vuosina. Tämän vuoksi turvapaikkahakemusten käsittely oli vuosina 2015 ja 2016 erittäin ruuhkautunut. Hakemusprosessin ja tutkinnan eri vaiheet pitkittyivät joka taholla eri viranomaisissa. Vaikka vuodesta 2016 lukien hakijoita on ollut vähemmän, vaikuttaa eri viranomaisissa syntynyt ruuhka asioiden käsittelyyn edelleen. Kun prosessi voi kestää valitusvaiheineen jopa useita vuosia, ehtii monien elämä vakiintua Suomessa eikä paluuta pidetä mielekkäänä vaihtoehtona, vaikka oleskelulupaa ei olisi myönnetty. Heinäkuussa 2018 voimaan tulleesta lakimuutoksesta lukien ulkomaalaislain 98 a §:n (26.9.2016/501) mukaan kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen tulee tehdä päätös pääsääntöisesti kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä. Säännöksen tavoitteena on lyhentää prosessin kestoa. Maahanmuuttovirasto pyrkii olosuhteiden ja käytettävissä olevien resurssien rajoissa tutkimaan kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset viivyttelämättä vaarantamatta kuitenkaan huolellista yksilöllistä arviointia.

Selvityksen sivulla 18 on todettu, että uusintahakemuksen tekeminen on tullut vaihtoehdoksi vapaaehtoisen paluun järjestelmään hakeutumiselle. Lisäksi todetaan, ettei uusintahakemusten määrää ole lainsäädännössä rajoitettu. Selvityksestä syntyy kuva, että jättämällä jatkuvasti uusia uusintahakemuksia voisi loputtamista välttyä maasta poistamiselta. Laissa on kuitenkin säädetty tilanteista, joissa uusintahakemus ei estä maasta poistamista. Maahanmuuttoviraston käsityksen mukaan tilanne, jossa henkilö saisi maasta poistamisen loputtomasti estettyä uusia uusintahakemuksia jättämällä, on poikkeuksellinen olettaen että viranomaistoiminen poistaminen on tosiasiasa käytännössä mahdollista.

Ulkomaalaislain 103 § 4 momentin mukaan kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta, jos hakija on tehnyt uusintahakemuksen, joka ei sisällä uusia asian ratkaisuun vaikuttavia perusteita maahan jäämiselle. Ulkomaalaislain 201 §:n 2 momentin mukaan, jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on uusintahakemuksena jätetty tutkimatta, siihen liittyvä päätös käännyttämisestä voidaan panna täytäntöön sen jälkeen, kun se on annettu hakijalle tiedoksi, jollei hallinto-oikeus toisin määrää.

Toisen uusintahakemuksen jättäminen ei ulkomaalaislain 201 §:n 5 momentin mukaan estä lainvoimaisen käännyttämisspäätöksen täytäntöönpanoa silloin, kun aiempi uusintahakemus on jätetty tutkimatta sillä perusteella että se ei sisällä uusia perusteita maahan jäämiselle. Maahanmuuttoviraston ohjeistuksen mukaan toinen uusintahakemus kuitenkin mahdollisuuksien mukaan ratkaistaan ennen kuin hakija poistetaan maasta. Maahanmuuttoviraston tulee näissäkin tapauksissa arvioida hakemus perusteiden osalta ennen kuin aiempi käännyttämisspäätös pannaan täytäntöön, koska ulkomaalaislain 200 §:n 3 momentin mukaan täytäntöönpano ei ole sallittua, jos on syytä epäillä, että se johtaisi palautuskiellon rikkomiseen.

Ensimmäinen uusintahakemus siis estää aiemman lainvoimaisen käännyttämispäätöksen täytäntöönpanon ja hakija saa jäädä oleskelemaan Suomeen hakemuksen käsittelyn ajaksi. Mikäli ensimmäinen uusintahakemus on jätetty tutkimatta sillä perusteella, että hakija ei ole esittänyt uusia kansainväliseen suojeluun liittyviä perusteita, ei seuraava uusintahakemus estä maasta poistamista. Maahanmuuttovirasto toteaa, että vaikka selvityksessä todetulla tavalla uusintahakemusten määrä ei ole rajoitettu, tekemällä jatkuvasti uusia uusintahakemuksia ei voi aina välttyä maasta poistamisen täytäntöönpanolta. Kun yksi uusintahakemus on jätetty tutkimatta em. perusteella, seuraavat uusintahakemukset eivät enää lain perusteella estä täytäntöönpanoa. Uusintahakemusten käsittely on pääsääntöisesti suhteellisen nopeaa.

s. 20 ”Lainmuutoksia valmisteltaessa ei ennakoitu sitä, että uusintahakemuksista muodostuisi laillinen vaihtoehto jäädä maahan.” Maahanmuuttovirasto huomauttaa, että uusintahakemuksen tekeminen on aiemminkin oikeuttanut maassa oleskelun hakemuksen käsittelyn ajan. Samaan aikaan selvityksessä mainitun lakimuutoksen (HE 170/2014 vp) kanssa eli 1.7.2015 tuli voimaan ulkomaalaislain muutos (HE 218/2014 vp). Siinä säädettiin uusintahakemuksen tutkimatta jättämisestä silloin kun se ei sisällä uusia perusteita maahan jäämiselle sekä siitä, ettei toinen uusintahakemus enää estä maasta poistamista mikäli aiempi on jätetty tutkimatta sillä perusteella että se ei sisällä uusia perusteita maahan jäämiselle.

Lainmuutoksen tavoitteena on ollut muun muassa perusteettomien uusintahakemusten käsittelystä aiheutuvan menettelyn ruuhkautumisen estäminen.¹ Maahanmuuttovirasto pitää virheellisenä luonnoksen toteamaa, että uusintahakemuksista on vasta vuoden 2014 jälkeen muodostunut laillinen keino maassa oleskelulle. Uusintahakemusten absoluuttinen ja suhteellinen määrä on kuitenkin kasvanut huomattavasti parin viime vuoden aikana.

Selvityksessä yhdistetään vapaaehtoisen paluun tuloksellisuus suoraan toteutuneiden paluiden määrään. Maahanmuuttovirasto toteaa, että vaikka vapaaehtoista paluuta tulee arvioida määrällisesti, myös muilla seikoilla merkitystä järjestelmän toimivuutta arvioitaessa. Määrällisen mittaamisen haasteena on että järjestelmän käyttö perustuu nimenomaan vapaaehtoisuuteen. Paluuhalukkuuteen liittyvät vaikuttimet ovat usein hyvin yksilöllisiä ja palaajakohtaisia eikä niihin välttämättä ole mahdollista vaikuttaa järjestelmän puitteissa. Maahanmuuttoviraston näkökulmasta tulisi kiinnittää huomiota myös paluuneuvonnan laatuun sekä siihen, että vastaanottokeskusten asiakkaat ovat tietoisia vapaaehtoisen paluun mahdollisuudesta mahdollisimman varhaisessa vaiheessa maahan saavuttuaan. Näin ollen mittareina voisi käyttää myös henkilökunnan koulutuksen sekä asiakkaiden tiedotuksen tasoa.

Luonnoksen lopuksi (s. 20 ja 21) on esitetty kustannuslaskelmia, joissa verrataan avustetun vapaaehtoisen paluun kustannuksia vastaanoton keskimääräisiin kustannuksiin silloin kun henkilö hakee muutosta päätökseen tai jättää uusintahakemuksen. Laskelmassa on oletettu, että henkilö jatkaa oleskelua vastaanottokeskuksessa vielä 12 kuukautta em. tilanteessa. Oleskelun kesto on arvioitu vuoden 2017 keskimääräisen käsittelyaikatoteuman perusteella. Maahanmuuttovirasto toteaa, että edellä kerrotulla tavalla heinäkuussa 2018 on alettu soveltaa kuuden kuukauden käsittelyaikaa ulkomaalaislain 98 a §:n

¹ HE 218/2014 vp, s. 34.

perusteella. Lainmuutoksen tavoitteena on, että turvapaikkahakemusten käsittely nopeutuisi. Lisäksi uusintahakemukset pystytään usein käsittelemään ensimmäistä turvapaikkahakemusta nopeammin ainakin silloin kun asiassa ei ole esitetty uusia perusteita. Koska paluiden toteutumiseen vapaaehtoisen paluun järjestelmän kautta vaikuttaa muualla tässä lausunnossa esitetyllä tavalla monet - niin palaajakohtaiset kuin muista viranomaisista riippuvat - tekijät, on järjestelmän toiminnan suora yhdistäminen kustannussäästöihin haastavaa.

Teknisluontoiset korjausehdotukset on annettu erillisellä asiakirjalla.

Ylijohtaja Jaana Vuorio

Ylitarkastaja Miila Pöntinen

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä.
Maahanmuuttovirasto 18.12.2018 klo 12:49. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaamosta.

Jakelu Valtiontalouden tarkastusvirasto

Tiedoksi Maahanmuuttoviraston vastaanottoyksikkö